

transgredi, & propria culpa malos fieri & filios ire, & eos quidem
 conversione & remissione peccatorum opus habere, statim tamen
 ubi lex & doctrina proposita ipsis fuerit, declinare posse à malò,
 credere in Christum & facere bonum. Ut rursus test. Augu-
 stin. lib de Gratia & lib. arbitrio cap. 7. ita quidem ut præterea
 ex Gratia Christi, nihil nisi exemplum imitationis capiant, ut Au-
 gustinus test. l. c. cap. 39. & remissionem præcedentium peccatorum
 (per justificationem) obtineant, utpote, quæ cum facta sint, in-
 facta fieri nequeant, ut idem Augustinus testatur de Grat. & L.
 arbit. c. 13. & Epist. 94. Sem-Pelagiani verò in peccati Origi-
 nali nasci homines concedebant, nec ab eo nisi iustitia Secundi
 hominis liberari posse docebant; initium tamen fidei à no-
 bis esse, ex Deo autem fidei supplementum, ita, ut Deus, cum
 viderit nos ad bonum velle deflectere, occurrat, dirigat atque
 confortet: & rursus cum nos nolle & intepuisse prospexerit, ad-
 hortationes salutiferas admoveat cordibus nostris, quibus voluntas
 bona vel reparetur vel formetur in nobis ut loquitur Cassianus
 Collat. III. cap. XI. Tum verè dici Fidelem ideo obedisse & devo-
 tum fuisse, quia voluit, quam verè dicitur prævaricatorem ideo,
 non obedisse quia noluit, parique momento animum se vel ad vitia
 vel ad virtutes movere: & quantam ad malum, tantum habere
 facultatis ad bonum: ita ut bona appetentur Gratia Dei foveat:
 mala sectantem humano iusta suscipiat, ut testatur Prosper Aqui-
 tanus Epist. ad August. Synergystæ quoque asseriebant homini
 post lapsum adhuc reliquas esse aliquas vires Naturales, langui-
 das tamen quibus in Conversione sui cooperari Spir. S. Gra-
 tiam Dei in verbo oblatam acceptare, & permissionibus Di-
 vinis assentiri quodammodo possit, quanquam semper præve-
 niatur à Spir. Sancto homo, ac nisi prius excitefur, nunquam
 ullo conatu ad Spiritualia aspirare possit. Ut patet ex Collog.
 Altenburgico fol. 498. seq.

§. X.